

krænkelser. Denne forskrift skal sikre, at der bliver en let adgang for den eventuelt krænkede borger til at finde frem til, hvem en sag skal rejses imod.

Som yderligere konsekvens af disse massemediers karakter anser udvalget det for nødvendigt at fastsætte regler, der sikrer den fornødne efterfølgende dokumentation for, hvad der er udsendt i radio og fjernsyn. En opbevaring af alle udsendelser i meget lang tid anser udvalget ikke for nødvendig for at varetage dette hensyn, ligesom en sådan opbevaring muligvis indebærer praktiske vanskeligheder. Udvalget foreslår derfor en bestemmelse i lovudkastets § 7, stk. 1, hvorefter redaktøren skal sikre, at der på forsvarlig måde opbevares en kopi af alle udsendelser i mindst 3 måneder. Seere og lyttere, der føler sig krænket, må forventes at reagere og rejse sag ret kort tid efter vedkommende udsendelse, hvorfor fristen kan være så relativt kort som angivet, når det samtidig sikres, at udsendelserne bevares, når en tvist er opstået. Udvalget foreslår derfor i lovudkastets § 7, stk. 2, at kopi af udsendelser, om hvis indhold der er indgivet klage eller rejst sag enten til foretagendet selv eller ved domstolene eller Pressenævnet, skal opbevares, indtil sagen er endelig afgjort. Reglerne i § 7 er delvis identiske med de bestemmelser, der er gældende for Danmarks Radio, TV 2 og lokal radio og fjernsyn i henhold til Danmarks Radios og TV 2's vedtægter og radiolovens § 15 c.

For de øvrige massemedier, der i henhold til lovudkastets § 1, nr. 3, foreslås omfattet af medieansvarsloven, foreslår udvalget endvidere reglerne om den ansvarshavende redaktør, om pligt for foretagendet til at oplyse redaktørens henholdsvis den ikke-anonyme forfatters identitet og om opbevaring af kopier af udsendt materiale, overført til også at gælde for disse medier.

Justitsministeriet kan i det hele tiltræde udvalgets forslag til lovregler, se herved lovforslagets §§ 3-8 og bemærkningerne hertil.

4.1.3. Forfatterbegrebet

Ordet forfatter er betegnelsen for den person, der er ophavsmand til en skreven tekst, og forfatterbegrebet som sådant volder i praksis ikke særlige vanskeligheder i forbindelse med trykte skrifter. Ophavsmænd til bestanddele af et skrift kan ud over forfattere f.eks. være fotografer og tegnere m.fl. Den gældende presselov har i § 16, stk. 3, taget højde herfor ved at fastsætte, at hvad der i loven gælder om skrifter, finder tilsvarende anvendelse på billedlige og lignende fremstillinger. Denne regel foreslås opretholdt. Dette indebærer f.eks., at en i bladet i forbindelse med et fotografi angiven fotograf er ansvarlig for fotografiet. Er fotografiet unavngivet, påhviler et eventuelt an-

svar redaktøren. Medens disse af presselovens hovedregler som nævnt opretholdes, foreslås i tilfælde af samvirke f.eks. mellem journalist og fotograf en særlig ansvarsfordeling, jf. lovudkastets § 10, stk. 3.

For så vidt angår radio- og fjernsynsudsendelser bevirker de faktiske forhold og mediernes egenart, at situationerne er mere komplicerede. Ganske vist forekommer der også i de elektroniske medier tilfælde, hvor »situationen er klar«. En forfatter læser sin egen novelle i radioen, eller en kunstmaler eller fotograf viser egne billeder i fjernsynet. Det normale er dog, at en flerhed af personer er aktører eller på anden måde involveret direkte i udsendelsen. I en nyhedsudsendelse forekommer f.eks. situationer som en studieværts oplæsning af en tekst, forfattet af en anden journalist og vist i forbindelse med, at studieværten interviewer en person, der muligvis optræder anonymt, og der vises billeder optaget af en anonym fotograf muligvis efter anvisning eller opfordring af en programmedarbejder.

Udvalget har på baggrund af disse forhold med et mere eller mindre udstrakt samvirke med deraf følgende komplekse situationer nærmere overvejet, om ansvarsreglerne bør knyttes til de medvirkende på en i forhold til de trykte skrifter forskellig måde. Udvalget har imidlertid fundet, at ansvarsplaceringen i princippet bør svare til den, der gælder for de trykte skrifter; det vil sige at ansvaret bør placeres hos ophavsmanden til den meningstilkendegivelse, der kommer til udtryk i en udsendelse. At anvende begrebet forfatter for den ansvarlige person vil imidlertid ikke være dækkende, når der som ovenfor beskrevet kan være tale om, at en person fremtræder i en udsendelse, hvor vedkommende giver sin mening til kende. Som følge heraf har udvalget valgt at angive ansvarssubjekt som værende »forfatter til en tekst og den, der fremsætter en udtalelse«. Samtidig har udvalget givet en særlig regel om formidlerens retsstilling.

Det bemærkes, at udvalget også i relation til radio- og fjernsynsudsendelser foreslår en ligestilling mellem på den ene side tekster og udtalelser og på den anden side film, billeder og lignende, jf. herved lovudkastets § 16, stk. 2.

Justitsministeriet er enig i Medieansvarsudvalgets ovennævnte synspunkter.

4.2. Strafansvar for massemediernes indhold

Som nævnt ovenfor gælder det særlige presseretlige ansvarssystem kun ansvaret for »indholdet« af periodiske skrifter og radio- og fjernsynsudsendelser. Ansvarssystemet omfatter således kun de såkaldte »materielle pressedeliker«. I den juridiske litteratur er dette begreb navnlig fortolket således, at der fore-